

fremkommet paa et andet Sted, det vil jeg tænke mig en Stund paa.

Indenrigsministeren: En æret Taler har meent, at der var en Uoverensstemmelse i min Holdning ved denne Sags forrige Behandling og ved den nærværende. Denne Bemærkning maa være grundet paa en ikke rigtig Opfatning af mine forskellige Foredrag eller maaskee paa en Mangel af Tydelighed deri. Jeg udtalte, at jeg ikke saae mig istand til væsentligt at indlade mig paa Sagen, førend jeg var bleven bedre instrueret derom, end jeg var den Tid, og som jeg heller ikke turde gjøre Regning paa at blive saa ganske snart, men at jeg da vilde forelægge Lovudkastet; men man trængte saa stærkt paa, at det skulde komme snart frem, og vilde have et Tilfagn, som jeg ikke var istand til at give. Man sagde, at Sagen var over 50 Aar gammel, uagtet den ikke i mine Hænder kunde siges at være Uger, ja end ikke Dage gammel, naar man regner den knappe Tid, jeg har havt ved Siden af mine andre Forretninger, til at anvende derpaa, og, da jeg ikke vilde, man skal gjøre mig Bebrejdelser, saafremt denne Sag, hvis Tilendebringelse i Ministeriet ikke beroer alene paa mig, siden jeg har undergivet den andre kyndige Mænds foreløbige Meningsyttringer, ikke fremkom saa hurtigt, som man fordrer, saa yttrede jeg, at jeg for min Person aldeles ikke kunde have Noget imod, at Thinget tog det af en enkelt Folkethingsmand fremlagte Forslag til Behandling og Overveielse. Hvorvidt man derved kan komme til Maalet, eller ikke, det maa jeg lade staa ved sit Værd. Naar en meget æret Rigsdagsmand har meent, at jeg vilde gjøre vel i, ikke at bryde mig om disse formeentlige Sagkyndiges Dom, saa maa jeg tilstaae, at der er vanskelige Punkter i Sagen, som jeg aldeles ikke kan have nogen sikker Overbeviisning om, førend jeg har modtaget saadanne Betænkninger og derefter nærmere overveiet Sagen. Det almindelige Spørgsmaal, om Færingerne bør have en Frihandel eller ikke, det er ikke saa vanskeligt; men Spørgsmaalet er om de Betingelser, hvorunder det kan stee. Man seer nu, at der er en væsentlig Forskjel mellem det Forslag, som

der er gjort af den indsigtsfulde Mand, der umiddelbart før mig beklædte den Post, jeg nu beklæder, og som man ved den sidste Sæssion af forrige Rigsdag meente, at jeg ganske ligesom kunde holde mig til, og det, der er kommet fra Lagthinget. Man seer ogsaa, at der er en meget væsentlig Uoverensstemmelse mellem Lagthingsforslaget og det, som Flere udtalte sig for her i Thinget. Den ærede Forslagsstiller har erkjendt, at et af de Forslag, som er grundet paa Lagthingets Forslag, og som han foreløbig har gjort til sit, var taabeligt; og, dersom det er Tilfældet, kan man dog ikke sige, at der hos Lagthinget findes en saadan Kyndighed til at bedømme denne Sag, at der aldeles ikke kan være Spørgsmaal om nogen anden. Jeg tør virkelig ikke tillægge mig Indsigt nok i disse Forhold, til at jeg tør fatte nogen endelig Mening, førend jeg nærmere er bleven istand til at bedømme disse Forhold, hvorved jeg dog ingenlunde mener, at jeg blindthen vil overlade mig til, hvad disse Mænd berette, hvilket jeg ikke pleier at gjøre ved lige Leilighed; men jeg ønsker at høre deres Mening, for bedre at være istand til at fatte nogen Overbeviisning. At den rette Sagkyndighed fornemmelig skulde findes her i Thinget, er dog mere, end man kan paastaae. Det er en Sag af ganske særegen Betskaffenhed; den udkræver Kjendskab til Handelsforholdene, og den kræver Kjendskab til de særegne færøiske Forhold, og med disse Forhold ere dog kun meget faa af dem, som her ere tilstede, særligt bekendte. Jeg troer derfor, at man maa ønske, at Sagen bliver nærmere prøvet, førend man kan fatte nogen Mening derom. Det er i sin Tid Thingets Sag at fatte en Beslutning; men denne Beslutning maa ønskes forberedt ved Overveielse af saadanne Mænd, som have den nærmere locale og specielle Fagkyndskab, som kræves til en saadan Sags Bedømmelse. At der altid mislykkes at bringe en Sag til den vnskelige Ende ved Commissioner, det er ikke stemmende med min Overbeviisning. Der er adskillige Sager, som have havt en lykkelig Fremgang, efterat de vare behandlede af Commissioner, og som heller ikke derved ere blevne forhalede; men jeg veed meget godt, at der